

ρίαν και την άσυνειδησίαν τῆς ψυχῆς σας, ἀλλὰ συγχρόνως και την μωρίαν τοῦ ἐγκεφάλου σας, διότι τοιαύτη πολιτική εἶνε ὅ,τι ἐναντιώτατον τῶν παραδόσεων τοῦ ἑλληνισμοῦ και ἐντὸς ὀλίγου ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι σεῖς και οἱ μεσίται σας και ἡ πολιτική σας θὰ μεταβληθῇτε εἰς κόνιν και καπνὸν και δὲν θὰ βλάπτετε πλέον τὴν χώραν εἰμὴ ὡς βδελυρὰ ἀνάμνησις.

Κ. Ἱεροκλῆς

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὴν δευτέραν ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τῶν διαγωνισθησομένων ἐν τῷ Ζαππείῳ διαγωνίσματι σκοπὸν ἔχοντι τὴν ἀποστολὴν εἰς Εὐρώπην τριῶν ὑποτρόφων σπουδασόντων τὴν γεωπονίαν. Ἐχομεν πεποίθησιν ἐπὶ τὸν ἀδυσώπητον πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων κ. Μανσόλαν, ὅτι αἱ ἐξετάσεις και ἡ ἀπονομή τῶν βαθμῶν και τὰ ἀποτελέσματα θέλουσι λάβει χώραν μεθ' ὅλης τῆς αὐστηρότητος και ἀμεροληψίας, ἀνεπιπτώσεων και μέσων και χατηριῶν, ἀλλὰ τῆς ἀληθοῦς ἀξίας, νικῶσης και τῆς εὐφυΐας ἀποφασιστικῆς, κρινομένων τῶν νέων και ὑπὸ γενικὸν ψυχολογικὸν πνεῦμα και οὐχὶ μόνον ἐκ τῶν τυπικῶν ἀπαντήσεων αἰτίνες πολ- λάκις οὐδὲν ἄλλο ἢ προσωρινὴν ἀπορνημόνευσιν δηλοῦσιν. Οἱ προσελθόντες εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐντὸς και ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος νέοι εἰσὶ νομιζόμεν εἰκοσιτέσσαρες τὸν ἀριθμὸν.

Ἀφίκετο σήμερον μέσον Σύρου ἐκ Γαλλίας προσερχόμενος ὁ κ. **Δημήτριος Δεληγεώργης**, ὁ πρωτότοκος τοῦ αἰοιδίμου Ἐπαμεινώνδα υἱός, διδάκτωρ τὰ Νομικὰ ἀναγο-

ρευθεῖς ἐν τῷ ἐν Λεϊψία πανεπιστημίῳ μετὰ κολακευτικῶ- τάτου βαθμοῦ, ὕστερον ἀπὸ λαμπρὰς πενταετείς περιήτου σπουδὰς διὰ τῶν καλλιτέρων πανεπιστημίων τῆς Γερμανίας μετὰ τῆς διακρινούσης τὸν νέον Δεληγεώργην ἀκράτου φι- λοτιμίας, πολλῆς ἐμβριθείας και ἐκτάκτου ἀντιλήψεως περὶ τὴν γλωσσολογίαν, τὴν μουσικὴν και τὴν ἐπιστήμην του. Ὁ νέος Δεληγεώργης θὰ καταλάβῃ βεβαίως μὲ τὸν καιρὸν διαπρεπῆ θέσιν μεταξὺ τῶν νέων ἐπιστημόνων μας, χάριμα τῆς ἀτυχοῦς μεγαθύμου μητρὸς του και καλλώπισμα τῆς νέας γενεᾶς.

Μεθ' ὑπερβαλλούσης πολυτελείας, εἰς μέγα σχῆμα, ρο- δόχρους και εἰκονοστόλιστος ἐξεδόθη ἡ Ἀγγελία τοῦ τε- τάρτου ἔτους τῆς **Ποικίλης Στοᾶς**, τοῦ γνωστοῦ ἡμε- ρολογίου, τοῦ ἐκδομένου ὑπὸ τοῦ κ. Ἰω. Ἀρσένη. Ὁ φι- λήμοσος ἐκδότης ὑπόσχεται τὸ προσεχὲς ἡμερολόγιόν του και ὠραιότερον και τελειότερον πάντων, και ὑπὸ εὐσυνείδη- διὰ πλάσιν τὸ πρῶτον ἐκ τῆς σειρᾶς, ἣν ὠνειροπόλησε και ἐπεδίωξεν. Ἀπαρτιθῆσεται ἐκ 32 τυπογραφικῶν φύλλων, θὰ περιέχῃ 30 εἰκόνας, και Μουσικὴν, ἀναγράφονται δὲ και συντάσσεται αὐτοῦ τὰ διαπρεπέστερα ὄνόματα λογίων, και ἄλλων γνωστῶν ἐπὶ δεξιότητι καλᾶμων, 55 τὸ ὅλον, οἶον τοῦ Ἀλεξάνδρου Ραγκαβῆ, Στεφάνου Ξένου, Ραῖδου, Βλά- χου, Γενναδίου, Πιρᾶσχοῦ, Καλλιόπης, Κεχαγιά και πολ- λῶν ἄλλων.

Ἡ παλάμη, ὁ γρόνθος, τὸ λάκτισμα, τὰ δύο χεῖρα μαζί, τὰ δύο πόδια μαζί, χεῖρα και πόδια, πόδια και χεῖρα, μέρι και τῆς κεφαλῆς ἀκόμη, ὅλα αὐτὰ ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν ἐκ μέρους τοῦ κ. Διευθυντοῦ ἐναντίον παντὸς ἐργολάβου τῶν ἀ- καθαριστῶν ἀποπειρωμένου διὰ λόγους κέρδους ἢ ἐκ ρωμαϊκῆς τεμπελιάς νὰ δηλητηριάσῃ τὴν πόλιν και ρίπτοντος αὐτὰ

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 533)

— Ἀπατᾶσθε, Ἐρριέττη, ἐγὼ ἀπευθύνομαι κατ' εὐθείαν πρὸς σᾶς, διότι ἡ βρῶνη και ἐγὼ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ συ- νεννοηθῶμεν.

— Σᾶς εἶπον, πάτερ μου, δὲν θέλω νὰ νυμφευθῶ. Ἐν πάτῃ περιπτώσει, οὐδέποτε θὰ λάβω τοσούτῳ σοδαρὰν ἀ- πόφασιν ἀνευ τῆς συναίνεσως τῆς μητρὸς μου.

— Ἀλλὰ θὰ ἔχῃτε τὴν συναίνεσιν ταύτην, ἐὰν ἀποδε- χθῇτε τὴν αἴτησιν τοῦ κ. Πέδρου Κᾶστορα.

— Δὲν θέλω νὰ νυμφευθῶ, ἐπανελάθεν ἡ Ἐρριέττη τρί- τὴν ἡδὴ φορὰν.

— Ἐν τούτοις, κόρη μου, πρέπει ὁ γάμος οὗτος νὰ γίνῃ, εἶναι ἀναγκαῖος, καταναγκαστικός.

Ἡ νεᾶνις ἐφρίκασε και προσέβλεψε τὸν βαρόνον μετ' ἐκ- πλήξεως.

— Καταναγκαστικός! εἶπε

— Μάλιστα, καταναγκαστικός. Ἀκούσατε, Ἐρριέττη, ἀκούσατε. Ἀγαπᾶτε τὴν μητέρα σας, ἀγαπᾶτε τὸν ἀδελ- φόν σας, ἴσως δὲ ἔχετε ὀλίγην και πρὸς ἐμὲ ἀγάπην· δι' ὅλους ἡμᾶς λοιπὸν πρέπει νὰ νυμφευθῇτε τὸν Πέδρο Κᾶ- στορα.

— Θεέ μου, ἀλλὰ δὲν καταλαμβάνω, ὑπεντοθόρισεν ἡ Ἐρριέττη ἀθυμοῦσα.

— Κόρη μου, ὑπέλαβεν ὁ βαρόνος, ἡ θέσις μου εἶνε φρι- κτὴ, εὐρίσκομαι ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ... ἡ ζωὴ μου και ἀκόμη περισσότερον ἡ τιμὴ μου, ἡ ἰδική σας Ἐρριέττη, τῆς μητρὸς σας, τοῦ ἀδελφοῦ σας διακινδυνεύουσιν. Ὁ! Δὲν θ' ἀπαιτή- σῃτε νὰ ἐξομολογηθῇ ὁ πατήρ σας τὰ σφάλματά μου!... Ἐρ- ριέττη, δύνασθε νὰ μὲ σώσῃτε, σώσατέ με... Εἰς μόνος ἄν-θρωπος ἐν τῷ κόσμῳ δύναται ν' ἀπομακρύνῃ νὰ ἀποσοθῇ τὸν φρικαλέον κίνδυνον, ὅστις ἀπειλεῖ πάντας ἡμᾶς, εἶνε ὁ κ. Πέδρο Κᾶστορα. Ἐὰν τὸν ἀποκρούσῃτε, μὴ ἔχων πλέον συμ- φέρον νὰ τείνῃ τὴν προστατευτικὴν χεῖρά του, μ' ἐγκαταλι- πᾶναι και τότε ἀπόλλυμαι! Ὁ! Ἐὰν συναίνῃτε νὰ τὸν συ- ζευχθῇτε, πάντες σωζόμεθα!

— Ὁ! ὦ! ἐπεφώνησεν ἡ Ἐρριέττη συγκεκινημένη και τὴν καρδίαν ἔχουσα συνεσφιγμένην ὡς ἐν μαγγάνῳ.

— Ὅταν κρατῇτε εἰς τὰς χεῖρας σας τὴν τιμὴν τοῦ ὀνό- ματο Δεσιμαίς, ἐξηκολούθησεν ὁ βαρόνος, δύνασθε νὰ μὴ ἐμ- ποδίσῃτε τὴν καταστροφὴν! Εἶπατε, κόρη μου, δύνασθε; Ὁ! δὲν σᾶς καθικετεῖω ἐγὼ! ἐγὼ εὐρίσκω καταφύγιον ἐν

οὐχὶ ὅπου προσδιωρίσθησαν τόποι χάριν τούτου. Καὶ ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ Νομάρχης καὶ ὁ δήμαρχος ἐργάζονται δραστηριώτατα, ἀλλὰ ἐπαναλαμβάνομεν, δὲν ἀπαιτεῖται ἀπλὴ δραστηριότης, χρειάζεται **παροῦς νὰ πέσῃ.**

Παρατηρήσαμεν πού γράμματα ἐκ Βαγδάτης διελθόντα δι' Ὀδησοῦ, τὰ ὅποια εἶνε κατατρυπημένα ὡς κόσκινον, ἐνῶ τὰ ἰδικὰ μας ἐδῶ τὰ ἐξ ἐπιχολέρων μερῶν τῶνε μόνον ὀλίγαις μαθερίαις καὶ ἡσυχάζουν. Καλὸν εἶνε νὰ προσέχωμεν εἰς ὅλα.

ΑΙ ΕΡΑΤΙΔΕΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πειραιεὺς, 27 Ἰουλίου

Ἐνθυμεῖσθε οἱ αἰσθανθέντες τοῦλάχιστον ἔσιν ἐντύπωσιν ὅσῃ καὶ ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τοῦ βασιλέως, τὸν διάττοντα ἀστέρα τῶν ἀπεργιῶν μας. Ἦτο ἐπόμενον νὰ ἐξαφανισθῇ καὶ αὕτῃ ἡ περίστασις ἀπαρατηρητὴ ὡς μία ἀπὸ τῆς πολλῆς *gougnais* ἐδύσει ὡς ἐν τῇ *ήλιακῇ* του ἀνατολῇ ὁ ἐρκιμῆτης καὶ ἰδιοκτήτης ἡδὴ τοῦ Περρωτικῆς προφήτου Ἡλίου Πύργου καὶ παρῆλθεν ὅπως ἡ χρυσῇ καὶ ἀργυρόνυχος ἐποχὴ τῶν μετοχῶν τοῦ «Ἀρχαγγέλου», ξεπέσαντος ἡδὴ εἰς δεκαδραχμικὴν ἐσχαταγγελικότητα. Δὲν ἔμεινεν ἀρχή, ἰδέα, τίτλος, ἀξιωμα ὅπερ νὰ μὴ ἐγελωτοποιήθῃ διότι ἀρχὴ ἡ ἀπομίμησις καὶ ἐλαττήριον τὸ συμφέρον ὀλίγων. Δὲν εἶχε μείνει σχεδὸν τίποτε εὐρωπαϊκὸν μὴ φιλοξενηθὲν ἐφ' ἑαυτοῦ τοῦλάχιστον ἐν τῇ ἀδελφικῇ χώρᾳ μας, καὶ μολὶς ἡ λέξις καὶ ἰδέα ἀπεργίας προσέβαλλε τὴν φαντασίαν τῶν φαντασιοκόπων δημοκόπων καὶ ἤρξατο γαλβανίζομένη πάλιν ἡ γραφὴ τῶν ἀπερὶ τῶν ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων τοῦ

Λαοῦ, ὅστις προσβάλλει τὴν μνήμην τῶν εἰς πᾶσαν ἐκδοσιν Β. Διατάγματος ὀρίζοντος ἡμέραν ἐνεργείας ἐκλογῶν. Τῶν κεφαλαίων **Λ** καὶ ἐπιφωνημάτων (!) ἡ ἐλάττωσις κατέστη ἐπαισθητὴ ἐν τοῖς τυπογραφείοις καὶ αἱ λέξεις ἀάγιος—ιδρώς—ὄσια—ἐργασία» ἐνεγράφησαν στερεοτύπως εἰς τὰ καθημερινὸν ἐορτολόγιον μὲ κατάλυσιν πλούτου καὶ κτηματικῆς περιουσίας, ἥτις δὲν ἠνάγκασε τοὺς δημογέροντας νὰ παραιτηθῶσι τῶν λουκουλλείων ἐδεσμάτων καὶ τῆς σαρδαναπαλικῆς περιβολῆς, ἀν καὶ οἱ τυπογράφοι παρήτησαν τοὺς μελανωτῆρας, ψαλλόντων τῶν ὑποδηματοποιῶν ἐν χορῷ καὶ λὰ μινὸρε τὸ

ἀντί σφυριὰ, σουβλιὰ, καλαπόδια.

* *

Ἀνοίξαμεν τότε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς μπουκα-πόρταις θεωρηκτοῦ μὴ τοι καὶ ἀνακαλύψωμεν κανὲν ὁδὸν πτώμα ἐργάτου ἀποχαιρετήσαντος τὴν χώραν τῶν ζώντων καὶ τὴν ἰσασφάτειον τῶν ρωμῶν κοιλάδα ἐνεκεν αἰτίας, ἀλλ' εἶδομεν ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ κατ' ἐπάγγελμα ἄεργοι εὕρισκον τροφὴν ὑπὸ τὸν γαλανὸν οὐρανὸν μας ὅστις ζωογονεῖ τόσα καὶ τόσα σπαράγγια καὶ βλαστάρια διὰ νὰ τὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν, οἱ παρὰσιτοι εὕρισκον φιλοξενίαν καταναλίσκοντες ἀφορολόγητον λίμαν, τῶν δ' ἐργατῶν καὶ ἐργατῶν ἡ σχετικὴ εὐδαιμονία μόνον ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς χρήσεως τῆς καρροτσάδας καὶ τῶν ἐπικωλιῶν—πούρ—ἐμειοῦτο ὀλίγον. Ὁ ἀνχμενόμενος ὅμως λογικὸς συμβιβασμὸς μεταξὺ κεφαλαίων καὶ ἐργασίας συντόμως ἐπῆλθε διότι ὁ ρωμῆς ἅπαξ γελιέται καὶ χορτάτος φωνάζει, τῶν δὲ δημοκόπων ἡ λύπη δὲν πιστεύομεν καὶ τόσον συντόμως νὰ παρῆλθε ὡς ἀπολεσάντων τὴν κυριωτέραν βαθμίδα τῆς ἐπὶ τῆς πολυθελήτρου ἐξουσίας ἀναρριχθῆς των. Σᾶς θέλομεν, κύριε δημογέρτα, μὰ τὴν ἐνίοτε χρησιμωτάτην χρησιμότητά σας, πλὴν δὲν σᾶς θέλομεν ὡς χορτάτους στρατηγούς πεινασμέ-

τῷ θανάτῳ, ἔχω τὴν αὐτοκτονίαν· μία σφαῖρα ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ τετέλεσται.

Ἡ Ἑρριέττη ἐφορξίσατο σύσσωμος.

— Διὰ σᾶς, κόρη μου, ἥτις δὲν θὰ ἔχητε πλέον μέλλον, ὑπέλαβεν ὁ βαρόνος, διὰ τὴν μητέρα σας, τὴν ὁποίαν θὰ ἴδῃτε ἀποθνήσκουσιν ἐξ ὀδύνης καὶ ἀπελπισίας, διὰ τὸν ἀδελφόν σου, τοῦ ὁποίου τὸ τοσοῦτον καλῶς ἀρξάμενον στάδιον θὰ συνετρίβετο διὰ παντός...

Ἄτιμοι! ἄτιμοι! ἐξηκολούθησε μὲ φωνὴν βραχνήν, μὲ τόνον ἀπέλπιδα. Ἀλλ' ὄχι, ὄχι, ἡ Ἑρριέττη Δεσιμαίζ δὲν θὰ θελήσῃ τοῦτο, θὰ προστατεύσῃ τὴν τιμὴν ἡμῶν, θὰ σώσῃ πάντας ἡμᾶς!...

Ἡ Ἑρριέττη περιδεῆς, ἔντρομος, εὕρισκετο εἰς κατάστασιν τὴν ὁποίαν ἀδύνατον νὰ περιγράψωμεν.

— Κόρη μου, ὑπέλαβεν ὁ βαρόνος διὰ φωνῆς ἡδέας, μειλιχίου, περιβάλλοντος διὰ ζωηροῦ βλέμματος τὸ θυμὸν αὐτοῦ, ἀναμένω τὴν ἀπόφασίν σας. Πρέπει νὰ ζήσω ἢ ν' ἀποθάνω.

— Πάτερ μου, ἀνέκραξεν ἡ Ἑρριέττη ὑπὸ τὸ κράτος διατελοῦσα τοῦ τρόμου, θὰ νυμφευθῶ τὸν κόν. Χ. Κάστορα.

— Ἀ! ἐσώθημεν, πάντες ἐσώθημεν! ἐπεφώνησε.

Καὶ λαβὼν τὴν δυστυχῆ κόρην εἰς τὰς ἀγκάλας του περὶπτυσεν αὐτήν.

— Πόσον εἶνε καλὴ! ἔλεγεν· εἶσαι εὐγενὴς καὶ γενναία ὡς ἡ μήτηρ σου... Ἀ! εἶμαι ὑπερήφανος διὰ σέ!

— Κόρη μου, ἀγαπητὴ μου Ἑρριέττη, ὑπέλαβε, γνωρίζετε τὴν μητέρα σας, γνωρίζετε πόσον εἶνε εὐαίσθητος, ὅτι ἀσήμαντόν τι πράγμα βασανίζει αὐτήν, πρέπει νὰ κρύψετε ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν.

— Ἡ μήτηρ μου δὲν θὰ μάθῃ τίποτε, ἀπήντησεν ἡ νεᾶνις· ὦ! ναι, θὰ κρύψω ἀπ' αὐτῆς τὴν ἀλήθειαν.

Τέλος ὁ βαρόνος ἐθριάμβευσεν. Ἀφῆσας τὴν θυγατέρα του μετέβη εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Πέδρου, δὲν εὗρεν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ λειμῶνος. Ὁ βραζιλιανὸς δὲν ἐφάνη οὔτε ἐκπεπληγμένος, οὔτε λίαν συγκεκινημένος μανθάνων τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ βαρόνου.

— Ὅτε σᾶς ἠνάγκασα νὰ μεταχειρισθῇτε τὰ μεγάλα μέσα, εἶπεν, ἤμην βέβαιος περὶ τῆς ἐπιτυχίας σας. Ἀλλ' ὑπολείπεται νὰ μ' ἀγαπήσῃ βεβαίως θὰ ἤμην πολὺ ἀδέξιός, ἐὰν δὲν κατάρθονον τοῦτο. Ἐναντίον εἰς πᾶν ὅ,τι ἐν γένει πράττουσιν οἱ ἐρώντες, σπεύδοντες νὰ θωπεύσωσι τὴν μνηστῆν των, ἐγὼ μέλλω ν' ἀπομακρυνθῶ διή τινας ἡμέρας. Πῶς εὕρισκετε τὴν ἰδέαν μου;

— Τὴν ἐπιδοκιμάζω.

— Κάλλιστα. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου, ἡ δεσποινὶς Ἑρριέττη θὰ ἔχῃ τὸν καιρὸν νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ συνοικειωθῇ βαθμὴν μετὰ τῆς σκέψεως ταύτης τοῦ γάμου, ἥτις εἶναι πάντοτε σπουδαία εἰς νεόνυμφον. Ἐπειτα φρονῶ ὅτι διὰ νὰ ἀγαπηθῶ, θὰ κατορθώσω περισσότερα διὰ τῆς ἀπουσίας, ἢ διὰ τῆς παρουσίας μου.

νης στρατιάς. Κατέλθετε πραγματικῶς μέχρι τῆς ἐργατικῆς βαθμίδος, μεταβάλετε εἰς ποδιὰν τὴν σημαίαν σας καὶ εἰς ἀμόνι καὶ βούκεντρον τὴν γραφίδα σας καὶ θέλετε αἰσθανθῆ τὸν καραϊσκακιισμόν των ἐντέρων ὃν δημιουργεῖ ἡ ἀπότομος ἀπεργία. Κατὰ τί ὠφελεῖ ἡ ἀπεργία τῶν χειρῶν ὅταν ἡ κ. Κοιλία ἐπιμένει νὰ μὴ κηρύξῃ τὴν πρὸς τὰ ξενοδοχεῖα ἀπεργίαν τις; Ἐδεῖ λοιπὸν νὰ ἐπιδιωχθῇ ἐξ ἀρχῆς ὁ συμβιβασμὸς ὅστις ἐν τέλει ἠκολούθησε χωρὶς νὰ παραγκιοῦλεν τοὺς καὶ εἰς τὰς παρωδίας τῶν κοινωνικῶν ἐπαναστάσεων. Ἐπέπρωτο ὁμῶς τὴν σημαίαν αὐτὴν ἢν ἀνεπέτασαν ἐν Ἀθῆναις κυρίως αἱ ἀνδρικοὶ συντεχνίαι τῶν τυπογράφων ὑποδηματοποιῶν κλπ. νὰ τὴν ὑπερασπίσωσι μέχρι τελευταίας ρανίδος ἰδρώτος καὶ ὑστάτου λυγμοῦ πείνης αἱ Louise Michel ἐργάτριαι τῶν βιομηχανικῶν ἐργοστασίων Πειραιῶς. Τρομερὰ συμπληρωματικότης αὐτὸ τὸ παγίδι μᾶς, ὅπερ καλοῦμεν γύναιον. Οἶονεῖ συναισθανομένη τὴν παγίδα εἰς ἣν μᾶς ἔρριψεν ἡ χάριν αὐτῆς φιλοδοξία μᾶς ἐνὸς παγιδιού, ἐπιζητεῖ μέχρις ἐκδικήσεως τὴν συμπλήρωσιν πάσης ἀνδρικῆς ἡμιτελείας. Αἱ ἐργάτιδες λοιπὸν ἐνὸς οἱ ἄνδρες εἶχον τὴν πρωτοβουλίαν τῶν ἀπεργιῶν ἀπέσχον πάσης δουλειανικῆς ἐπιδείξεως ἰδεῶν ἀπεργίας. Μόλις οἱ ἄνδρες κατέθεσαν τὰ ὄπλα ἀναλαβόντες τοὺς μελανωτῆρας καὶ καλαπόδις, αὐταὶ ἀμέσως τὸ σήκωσαν!

Γνωστὸν ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἐργατῶν ἀνήκει εἰς τὰς ἐν τοῖς ἐνταῦθα νηματοκλωστηρίοις ἐργαζομένας. Ὡς θρυαλλὶς ἐχρησίμευσεν ἡ μονέδα, τῆς ὁποίας πάλιν μονέδας ἡ νομισματικὴ μονὰς Τρικούπης, τούτου δὲ πάλιν τὸ φουσέκι—γαζέτας—Καλλιγᾶς. Ὡστε ἔχομεν κατὰ τὴν ἱεραρχικότητα τῆς βίβλου γενέσεως: Φουσέκι ἔκαμε Τρικούπην μονάδα, μονὰς ἐγέννησε τὴν μονέδα, μονέδα τὴν ἀπεργίαν, ἀπεργία τεῖζει τὴν φτώχεια, φτώχεια τῶν πολλῶν τὸν χρυσοκανθαρισμὸν τῶν ὀλίγων, χρυσοκανθαρισμὸς τὴν

φοῦρκα, φοῦρκα τὸ παλοῦκι καὶ τὸ παλοῦκι θὰ εὔρῃ τὴν θέσιν του εἰς τοὺς πολυπηδῶντας αὐτὸ σάλτομορταλιστάς. Ἀμήνην! Ἀπὸ ἡμερομίσθιον 1—1.50 δραχμῆς παλαιᾶς ἀπαιτοῦσιν αἱ ἐργάτιδες τοῦτο εἰς νέας. Κατ' ἀρχὰς δυσκολία, σχεδὸν πίσεις ἐκ μέρους τῶν δισταζόντων ἐργοστασιάρχων ὅταν ὁμῶς ἐν ὀλίγῳ διαστήματι τὰ νέα ἔλαβον καὶ αὐτὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν νέων τῆς ἡμέρας καὶ ἐγενικεύθησαν ἐπὶ τῶν τροφίμων, δὲν ἐδίστασαν οἱ ἐντιμοὶ ἐμποροβιομήχανοι ν' ἀμείψωσι τὴν ἐργασίαν, ἂν καὶ ἡ ἀξία τῶν τιμοκαταλόγων τῶν ἀπλῶς μετατροπῇ εἰς νέα ὑπέστη, οὐχὶ ὁμῶς καὶ αὐξήσιν. Δὲν παρέρχεται πολὺς καιρὸς καὶ ἀρχίζει ὁ καταναγκαστικὸς πλειστηριασμὸς τοῦ ἡμερομισθίου φθάσας μέχρι 2 φρ., καὶ ἡ ἀπειλὴ ἀπεργίας κορυφούται ὡς καὶ ἡ ἀπελπισία τῶν ἐργοστασιάρχων, βλεπόντων ὅτι «τὸ καρφὶ ἔφαγε τὸ πέταλο» δηλαδὴ τὰ ἐπὶ τῆς ἐργασίας ἐξοδα ἔφεραν εἰς ἐξίσωσιν τὰ ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως κέρδη. Δὲν ἐπρόφθανον οἱ ἐπιτετραμένοι ἐπιστάται καὶ ὑπάλληλοι νὰ τελειώσουν τὴν φράσιν «πρόσεχε ἰς τὴν ἐργασίαν σου» καὶ τὸ γυναικεῖον μυδραλιοδόλον στόμα ἐξετόξευε συγχρόνως τὰ «πλήρωσέ με νὰ φύγω, μὲ βρίζεις· δὲν θελῶ νὰ κάτσω, δὲν στέκομαι μὲ τὸ στανιὸ, θὰ βάλω τὸν ἀρραβωνιαστικὸ μου νὰ σοῦ σπάσῃ τὰ μούτρα, ἂν δὲν μοῦ πλερώσῃς τὰ μεροκάματα,» καὶ τὰ παρόμοια χαρακτηριστικὰ πληρεστάτης εἰκόνης ἀναρχίας καὶ ἀπελπισμοῦ, ὃν ἐπιμένει νὰ σοῦ προσφέρῃ εἰς καταπότια ἡ γυνὴ ὅταν σὲ πάρῃ ἀπὸ κάτω, βλέπουσα ὅτι ἐν πολλοῖς εἶνε ἀναγκαῖον κακὸν ὅπερ κατεδικάσθης νὰ φέρῃς καρτερικώτατα ὡς ὁ παπᾶ Βλαχάκης μᾶς τὴν γενειάδα του.

Ἡ τοιαύτη βεβαίως κατάστασις δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ, ὅπως δὲν ἐτελεσφόρησε καὶ ἡ ἀφροσύνη τοῦ Μίχου καὶ τὸ ψιλὸν καπέλλο εἰς τὸ κεφάλι τοῦ κυρ-προεδροῦ. Ἀπετάθησαν λοιπὸν οἱ ἐργοστασιάρχαι εἰς τὰς ἐπαρχίας

— Ὑπὸ τὸν ὄρον ἵνα ἡ ἀπουσία αὕτη μὴ διαρκέσῃ μακρὸν χρόνον.

— Ἔστε ἥσυχος, βαρόνε, πέντε ἢ ἑξ ἡμέρας.

— Ἀγαθὴ τύχη.

Ὁ Πέδρο προέβλεπε βεβαίως ὅτι ἐμελλε νὰ συμβῶσι μεταξύ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ συζύγου βίαιαι σκηναί, εἰς αἷ οὐδόλως ἤθελε νὰ παραστῇ. Ἐξ ἄλλου δὲ διετέλει τοῦλάχιστον πρὸς τὸ παρὸν ἀπέναντι τῆς βαρόνης καὶ τῆς Ἐρριέττης εἰς δύσκολον καὶ λεπτὴν θέσιν καὶ ἤθελε ν' ἀποφύγῃ τὰς ἀμηχανίας ἀπομακρυνόμενος.

Τὴν ἐσπέραν μετὰ τὸ τέλος τοῦ δείπνου ἀνήγγειλεν ὅτι ἀναχωρεῖ αὔριον πρωί. Πάραυτα ἡ βαρόνη ἥτις δὲν ὑπόπτευεν ὅτι ἡ ἀναχώρησις αὕτη δὲν ἦτο ἡ συνέπεια τῆς ἀρνήσεώς της, ἀπληθύνην εἰς τὸν νεανίαν βλέμμα ἐπιδοκιμασίας καὶ μεστὸν εὐγνωμοσύνης. Ἀλλ' ὅταν ὁ Πέδρο προσέθεσε: «Θὰ ἐπανέλθω μετὰ τινὰς ἡμέρας,» αὕτη διὰ ἀνατιναγμοῦ τινος αἰφνιδίου ἐξεδήλωσε τὴν ἐκπληξίν της, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς τεταραγμένοι, ἀνήσυχτοι, διθυθύνθησαν ἀπὸ τοῦ συζύγου της εἰς τὸν νεανίαν καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὴν θυγατέρα της προσπαθοῦντες ὅπως δῆποτε νὰ διαφωτισθῶσιν.

Ὁ βαρόνος διετήρησεν ἱκανῶς καλὴν στάσιν ὁ Πέδρο ἐφάνη ὅτι δὲν παρετήρησε τὴν ταραχὴν τῆς βαρόνης· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν Ἐρριέττην, ἐμφροντίζ, σύννους, ἔμενεν ἀδιάφορος εἰς ὅ,τι περὶ αὐτῆς συνέβαινε.

Ἡ βαρόνη δὲν κατελάμβανε, ἀλλ' ἠσθάνετο ἐξ ἐνστίκτου μητρικοῦ, ἐμάντευεν ὅτι μεταξύ τοῦ βαρόνου καὶ τοῦ βραζιλιανοῦ ὑπῆρχε σχέδιον τι καταχθόνιον.

Ἐξερχομένη τοῦ ἐστιατορίου ἔλαβε τὸν βραχίονα τοῦ Πέδρο καὶ ἔσυρεν αὐτὸν μέχρι γωνίας τινός.

— Λοιπὸν, κύριε, εἶπεν αὐτῇ, ἀναχωρεῖτε αὔριον πρωί;

— Μάλιστα, κυρία.

— Διατί θὰ ἐπανέλθῃτε; ἠρώτησεν αἰφνης· ποῖαι αἱ προθέσεις σας;

— Ἡ κυρία βαρόνη γνωρίζει ποῖα εἶναι ἡ ἐλπίς μου.

— Τί! ἀνέκραξε, μήπως ἔχετε ἀκόμη τὴν ἐλπίδα ταύτην;

— Πάντοτε.

— Ὁ κ. Δεσμαῖζ δὲν σᾶς εἶπε τί τῇ ἀπάντησα;

— Ὁ κ. Δεσμαῖζ δὲν μοῦ ἀπέκρυψεν ὅτι ἀντιτάσσειτε εἰς τὰ σχέδια ἡμῶν.

— Λοιπὸν κύριε;

— Ἀφετέ με νὰ πιστεύσω, κυρία βαρόνη, ὅτι ὅταν καλῶτερον θὰ μὲ γνωρίσητε, θὰ παύσητε οὕσα προκατειλημμένη κατ' ἐμοῦ.

— Ἀλλ' οὐδεμίαν ἔχω, κύριε, προκατάληψιν ἐναντίον σας· εἶμαι πεπεισμένη ἀπεναντίας ὅτι εἰσθε πολὺ εὐγενὴς ἀνὴρ. Φαίνεται ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν θυγατέρα μου.

— Εἰλικρινῶς, κυρία, μετὰ ζήσεως.

— Σᾶς πιστεύω. Ἀλλὰ λυποῦμαι, κύριε καὶ εἶμαι τε-

ὅπου τόσαι χεῖραι μένουσιν ἄργαι, μάλιστα αἱ γυναῖκες ἐλ-
λείπει ἐργασίας, ἀλλ' αἱ ἀγνότεραι ἐπαρχιώτισαι δὲν ἐπεί-
σθασιν νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τόπους περὶ τοῦ πορνιολι-
τισμοῦ τῶν ὁποίων φρικῶδη πράγματα ἀκούονται καὶ θαύ-
ματα θεωροῦνται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Εἰς τοῦτο ἴσως συνέ-
τεινε καὶ ἡ ἀμεροληψία τῆς κατὰ τὰς ἐκλογὰς διὰ λόγῃς
καὶ σακαράκας σταυρωτῶν ἐπεμβαίνουσας κυβερνήσεως
καὶ ἐπὶ τῆς προκειμένης ζωτικῆς περιστάσεως ἀπαξιωσά-
σης δι' ἐνθαρρυντικῶν ἐγκυκλίων πρὸς τοὺς δημάρχους νὰ
προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἀπελπισθέντες ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν ἔρχονται εἰς διαπραγ-
ματεύσεις μὲ τὰ ἐξωτερικὰ μέρη ὅπου καὶ ἑβραῖοι. Ἀλλ' ἡ
τετάρτη ἐντολὴ «μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ ἁ-
γιάζειν αὐτὴν κλπ». λὲς κ' ἔγινε διὰ τοὺς ἐργοστασιάρχας,
ἐννοῦσης τῆς ἑβραίας νὰ φυλάξῃ τὴν ἡμέραν αὐτὴν πραγ-
ματικῶς ἢ ὅσον ἡμεῖς τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις. Ἡ τοιαύ-
τη ὅμως χαλάστρα ὁμολογητέον, κκ. ἐργοστασιάρχαι, ὅτι ὁ-
φείλεται περισσότερο εἰς τὴν μὴ προβλεπτικότητα τοῦ κ.
Μωϋσέως ἢ εἰς τὴν ἀπρονοήσιαν τοῦ κ. Τρικούπη.

Τὸ τοιοῦτον τοὺς ἡνάγκασε νὰ κυμαίνωνται μεταξὺ δι-
πραγματεύσεων ἐν Κων)πόλει καὶ σκέψεων περὶ ἰταλίδων, ὅτε
ὁ καλὸς δαίμων τοῦ δυσμοῖρου τόπου μας καὶ ὁ κακὸς τῶν
χαμαιτυπείων τοὺς ἔπεισε ν' ἀναβάλλωσιν ἐπ' ὀλίγον τὰς ἐ-
νεργείας των, συντάξαντες συνάμα πρὸς τοῦτο μεταξύ των
συμφωνητικόν, δι' οὗ δὲν γίνεται δεκτὴ ἐργάτρια εἰς ἄλλο
ἐργοστάσιον, ἂν ἐξ οὗ ἀνεχώρησε δὲν φέρει πιστοποιητικόν
δεδικαιολογημένης παρατίσεως.

* * *

Εὐχόμεθα ἡ ἀπόφασίς των ἐμπορουμένη πρωτίστως ὑπὸ
τοῦ πνεύματος τῆς φιланθρωπίας νὰ εὐδοκιμήσῃ διὰ τῆς ἀλ-
ληλεγγύου τηρήσεως τῶν συμπεφωνημένων πρὸς ἠθικὴν καὶ
ὕλικὴν συγκράτησιν τῆς πολυπληθοῦς τάξεως τῶν ἐντοπίων

θλιμμένη διότι τοῦτο εἶναι δυστύχημα. Βεβαίως δὲν μνησι-
καῶ καθ' ὅρων διότι ἐζητήσατε τὴν χεῖρα τῆς θυγατρὸς
μου, ἀλλὰ διὰ λόγους ἐξαιρετικῆς σοφαιότητος τοὺς ὁ-
ποίους δὲν μοι ἐπιτρέπεται νὰ σᾶς ἐξηγήσω — θὰ μάθητε
αὐτοὺς βραδύτερον — ἡ ἔννοσις αὕτη, τὴν ὁποίαν ἐπιθυ-
μεῖτε, δὲν εἶναι πλέον δυνατὴ.

— Εἰς μόνος λόγος, κυρία βαρόνη, δύναται νὰ μὲ κάμῃ
νὰ παραιτηθῶ τῆς εὐτυχίας ἣν βεβαίως εἰμι ὅτι θὰ εὕρω
πλησίον τῆς δεσποινίδος Δεσιμαῖζ μετὰ βεβαιότητος ὅτι
καὶ ἐγὼ θὰ καταστήσω ταύτην εὐτυχῇ.

— Ὁ δὲ λόγος οὗτος, κύριε;

— Ἐὰν ἡ δεσποινὶς Ἑρριέττη μὲ ἀπέκρουεν.

— Ἡ θυγάτηρ μου οὐδέποτε θὰ δεχθῇ τὴν αἴτησίν σας!

— Εἰμαι ἡναγκασμένος νὰ σᾶς εἶπω, κυρία, ὅτι ἀπα-
τάσθε. Ἡ δεσποινὶς Δεσιμαῖζ εὐαρεστεῖται νὰ μὲ παραδε-
χθῇ ὡς σύζυγον.

— Ἀδύνατον! ἐπεφώνησεν ἡ δυστυχὴς μήτηρ ἐκ-
πληκτος.

— Καὶ ἐν τούτοις, κυρία βαρόνη, εἶναι ἀληθές.

— ὦ! εἶπε φέρουσα τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ καίοντος μετώπου
αὐτῆς.

Ἐπειτα οἱ βραχίονές της κατέπεσαν βαρέως. Ἦτο κα-
ταβεβλημένη, καταπεπονημένη.

— Ἡ κυρία βαρόνη ἔχει νὰ μοι εἴπῃ τι ἀκόμη;

ἐργατίδων καὶ πρὸς κραταίωσιν τῆς ἐπικρατεστέρας ἐθνικῆς
βιομηχανίας μας, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας καὶ τόσων χιλιάδων
ψυχῶν φερομένων ἀπερικοπέτως εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀτιμώσεως
διὰ τῆς ἀργίας, καλοῦμεν τὸν ἰσχυρὰς κοινωνικῆς διαγνώσεως
καὶ εὐθυκρισίας Κ α λ ι β ἂ ν νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἐργοστάσιά
μας· διότι αἶσχος αὐτόχρημα λογιζόμεθα ἀναγινώσκοντες ἐν
τῇ δημοσιογραφίᾳ μας ὁλοκλήρους στήλας περὶ τῆς ἐκατον-
ταδράχμου γενναιοδωρίας τοῦ δεῖνα τοκογλύφου ἐμογενοῦς
εἰς τὸ τὰδε εὐεργετικὸν κατὰστημα· καὶ περὶ τόσων ἐντίμων
πολιτῶν, γησιῶν ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι ἔρριψαν τὸν ἰδρώτα τῆς
ζωῆς των εἰς καταστήματα ἀμιλλώμενα καὶ συναγωνιζόμενα
πρὸς τὰ ἀγγλικά νὰ μὴ γίνεταί λόγος τόσος ὅσος τοῦλάχισ-
τον περὶ Λεπτεπιτίζ Χορ-χὸρ ἀγᾶ!

Τορὸς

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΚΛΟΓΙΚΑ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πύργος, 25 Ἰουλίου 1883

Βεβαίως ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Καρτερίας» χαρακτηρίσας
τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τέως διενεργηθείσης ἐκλογῆς τοῦ Δήμου
Λετρίνων ὡς ἔργον βαζιζοζούκων εἶχε δίκαιον· διότι καὶ οἱ
πολιτικοὶ αὐτοῦ φίλοι τοιοῦτον ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς ἀρ-
χῆς δι' ἐνστάσεων ἔχαρκτηρίσαν. Ἐπρεπε νὰ γίνων ἐνστά-
σεις, παράπονα καὶ αἰμῶγαί· διότι ἄλλως ἡ κατὰπτωσις δὲν
ἐδικαιολογεῖτο. Ἐπὶ τούτων καὶ περὶ πολλὰ ἄλλα εἰρήνη,
ἵνα μὴ παρεξηγηθῶ. Δὲν ἤθελα νὰ βεβηλώσω τὴν ἱερότητα
τῆς ἐκλογῆς γιγνόμενος ἡχῶ τῶν διαδόσεων τῶν ἀποτυχόν-
των. Ἦδη ὅμως πρὸς πίστωσιν τῶν γραφέντων παρ' ἐμοῦ
σχετικῶς πρὸς τὴν διαληφθεῖσαν δημοτικὴν ἐκλογὴν, διεβί-
βαζα ὑμῖν σκέψεις τινὰς τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθείσης ἀποφά-

— Οὐχί, κύριε, ἀπάντησε διὰ φωνῆς μόλις διακρινομέ-
νης, δὲν ἔχω τίποτε πλέον νὰ σᾶς εἶπω.

Ὁ Πέδρο χαιρετίσας αὐτὴν μετὰ σεβασμοῦ ἀπεσφόρη.

Ἡ βαρόνη αἰσθανομένη ὅτι ἐμελλε νὰ καταπέσῃ ἐστη-
ρίχθῃ. Ἡ κεφαλὴ τῆς ἔκλινεν ἐπὶ τοῦ ἀσθμαίνοντος στή-
θους τῆς.

— Ὁ ἄθλιος, ὁ ἄθλιος, εἶπεν ὑποκώφως. Ἀλλὰ τί ἄρᾶ
γε ἡδυνήθῃ νὰ εἴπῃ εἰς τὴν θυγατέρα μου; Ἀ! Ὑπάρχει
νέα ἀτιμία!

ΙΒ'.

Η ΜΗΤΗΡ.

Ὅτε ἡ βαρόνη συνῆλθεν ἐκ τῆς ὀδυνηρᾶς συγκινήσεώς της
ἐπανῆλθεν εἰς τὸν πύργον. Ὁ ἥλιος μὲν εἶχε δύσει, ἀλλὰ
δὲν εἶχεν εἰσέτι νυκτώσει. Ὁ βαρόνος καὶ ὁ Πέδρο συνδιε-
λέγοντο περιπατοῦντες ἐν τῷ λειμῶνι.

— Γνωρίζετε ποῦ εἶναι ἡ θυγάτηρ μου; ἠρώτησεν ἡ κυ-
ρία Δεσιμαῖζ τὸν πρῶτον ὑπρέτην, τὸν ὁποῖον συνήν-
τησεν.

— Ἡ δεσποινὶς πρέπει νὰ ᾔναι εἰς τὸν θάλαμόν της.

Ἡ βαρόνη ἀνέβη ταχέως τὴν κλίμακα καὶ ἔκρουσε τὴν
θύραν λέγουσα.

— Ἑρριέττη, εἰμαι ἐγώ!

Ἡ νεᾶνις ἤνοιξεν ἀμέσως. Ἐκ τῆς ταραχῆς τῆς μητρός

σεως τοῦ Δικαστηρίου Ἡλείας. Οἱ ἐνιστάμενοι ἐξέφρασαν παρὰ πονα, ὅτι βία, πίεσις, ἐκφοβισμῶ, φόνοις κλπ. οἱ ἀντίπαλοι ὑπερίσχυσαν αὐτῶν, καὶ δὴ ὅτι καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκλογῆς προσκηκόντως δὲν ἐδημοσιεύθη. Ταῦτ' ὅλα ἄρδην ἐξελέγχονται ψευδῇ διὰ τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως, ὃ δὲ ὑμέτερος ἀνταποκριτὴς ἀποδεικνύεται φιλαλήθης, ἀπατρίαστος· διότι εἰς οὐδεμίαν φατρίαν πραγματικῶς ἀνήκει· δι' αὐτῆς γίνεται πλέον καταφανὲς ὅτι ἡ ἐκλογὴ διετηρήθη ἐν πλήρει νομιμότητι, καὶ ὅτι ἀδίκως αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου τυχοφαντοῦνται. Δημοσιεύοντες κ. Συντάκτα, τὴν ἀπόφασιν ταύτην πιστεύω, ὅτι τὸν κατασκευασθέντα ἐπὶ ὀργίοις Δῆμον τῶν Αἰτρινῶν ὑπερασπίζεσθε, καὶ τὸν τόπον ἐξαγνίζετε ἀπὸ τῆς ἀποδιδомέννης αὐτῷ μομφῆς προερχομένης ἐκ μικρολόγου ἐκδικήσεως, καὶ ταπεινῆς. Ἄλλως τε αἱ σκέψεις αὗται τοῦ δικαστηρίου προῖον μελέτης ἐπισταμένης, δύναται δημοσιεύμενα νὰ παραστήσουν τὴν ἀλήθειαν γυμνὴν πρὸς ἐκείνους, οἵτινες πιστεύουσιν ὅτι πᾶν ἄλλο συνετέλεσεν εἰς τὴν ἥτταν τῶν Αὐγερινῶν καθ' ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν, ἢ ἡ τῶν κατοίκων αὐτῆς ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ αὐτῶν ἀπογοήτευσις.

Ἡλεῖος

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΥ (ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἀπὸ Μακεδονίαν, 26 Ἰουλίου.

Ἡ κατάσταση τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἤρξατο καὶ πάλιν διαταρασσομένη ἐν Μακεδονίᾳ. Οἱ λησταὶ ὅμως τὴν φορὰν ταύτην φαίνεται ἠγωνίσαν τίνες πρέπει νὰ συλλαμβάνωσι καὶ τιμωρῶσιν.

Ἐκ Φλωρίνης ἀγγέλλεται μοι ἡ ἐξῆς σοβαρὰ ληστοπρα-

της ἐμάντευσε τὸ αἷτιον τῆς ἐλεύσεώς της εἰς τὸ δωμάτιον αὐτῆς.

— Ἐρριέττη, εἶπεν ἡ βαρόνη διὰ φωνῆς τρεμούσης, τί μαθάνω; Ὅπως μὴ διαταράξω τὴν ἡτυχιάν σου, ἐνόμισα καθήκον μου νὰ κρύψω τὴν αἴτησιν τοῦ κ. Πέδρου· ὁ πατήρ σου ἦτο ὀλιγώτερον ἐχέμυθος, σοὶ ἐπληροφόρησεν. Ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο μόνον. Τῶντι παρεδέχθη, τὴν αἴτησιν τοῦ νεανίου τούτου, τὸν ὁποῖον μόλις γνωρίζομεν;

— Μάλιστα, ἀγαπητὴ μητέρα.

— Ἀ! ἐπεφώνησεν ἡ βαρόνη, ἔπρεπε ν' ἀκούσω καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ στόματός σου ἵνα τὸ πιστεύσω!

Χωρὶς λοιπὸν νὰ ζητήσῃ τὴν συμβουλὴν μου, χωρὶς νὰ μάθῃ; ἐὰν δὲν ἀντιτάσσωμαι εἰς τὸν γάμον τοῦτον, συνήνταξ; νὰ νυμφευθῇ τὸν Πέδρο;

Ἡ νεᾶνις ἔμεινε σιωπηλὴ.

— Ἀ! ναί, ἀλλὰ δὲν μ' ἀγαπᾷ πλέον; ἀνέκραξεν ἡ βαρόνη διὰ σπαρτακτικῆς φωνῆς.

— ὦ! μητέρα, μητέρα! εἶπεν ἡ Ἐρριέττη διὰ φωνῆς ὀδυνηρᾶς ριπτομένη ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς μητρὸς αὐτῆς.

Ἡ βαρόνη περιεπτύξατο αὐτὴν πυρετωδῶς.

— Μάλιστα, κόρη μου, Ἐρριέττη μου, ἐπιθύρισε, ναί μὲ ἀγαπᾷς ἀκόμη, θὰ μὲ ἀγαπᾷς πάντοτε! Ἀλλὰ παρατήρησόν με κατὰ πρόσωπον... νὰ, τοιουτοτρόπως. Δι' ἐκπλήξεως δὲν ἔχει οὕτω; ἀπέσπασαν ἀπὸ σοῦ μίαν ὑπόσχῃσιν; Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς καὶ δὲν εἶσαι ὑπόχρεως...

Ἱά. Αἱ ὑπὸ τὸν γνωστὸν ἀρχιληστήν Ναοὺμ Κοράναν ἡνωμένοι συμμορίαὶ συγκροτούμεναι ἐξ 90 ληστῶν· εἰσελάσασαι κατὰ τὴν 16ην ἵσταμένου εἰς τὴν πόλιν Φλώριναν, ἔδραν τοῦ ἐμυνόμενου Καϊμακαμλικίου, ἀπήγαγον ἐξ αὐτοῦ τοῦ Διοικητηρίου τὸν Καϊμακάμην (Ἐπαρχιν), τὸν Καδὴν (Θρησκευτικὸν ἀρχηγόν) καὶ 4 μέλη τοῦ Μετζλίσου (ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου), ἥτοι ἀπάσας τὰς ἀρχάς.

Ἐπαρχινοὶ, οὕτως εἶπεν, τῆς συμμορίας ταύτης εἰσὶ μετὰ τὸν Καρὰ Ναοὺμ οἱ ἐξῆς: Γεώργιος ἀδελφὸς τοῦ Νίκου, Μιχαήλ· ἐκ Μεγαρόβου, Ρεδίφης τις, χριστιανοί, καὶ εἰς Τουρκαλθανὸς Ρακῆπ τοῦνομα, ἅπαντες καταγόμενοι ἐκ τῶν ὀθωμανικῶν ἐπαρχιῶν. Μετὰ τὴν σύλληψιν καὶ ἀπαγωγὴν τῶν ἀνωτέρω προσώπων ἀπηύθυναν οἱ ἀρχινοὶ ἐπιστολὴν ἐνσφράγιστον πρὸς τὴν πλησιόχωρον διοικητικὴν ἀρχήν, ζητοῦντες ὡς λύτρα πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλώτων τὸ ποσὸν ἐν ὧν μὲν 16,000 λίρας ὀθωμανικᾶς, ἥτοι δρ. 368,000, διακεκριμένως δὲ 6,000 λίρας παρὰ τῶν συγγενῶν καὶ εἰκείων τῶν αἰχμαλώτων καὶ 10,000 λίρας παρὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, τοῦτο δὲ ὅπως ἀποδείξωσιν ὅτι αὕτη δὲν δύναται οὔτε τοῦς ἐαυτοῦς ὑπαλλήλους νὰ προστατεύσῃ.

Ἐκ Σερρών μᾶς ἡγγέλθη πρὸς ἡμερῶν ἡ ἐπομένη βάρβαρος πρᾶξις διαπραχθεῖσα ὑπὸ τῆς συμμορίας τοῦ ὀνομαστοῦ διὰ τὴν ἀγριότητά του καταστάντος ἀρχιληστοῦ Ζεμπέλ. Οὗτος ἐκδικούμενος τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κουτσούκ-Ζεμπέλ, φονευθέντος πρὸ τίνος ἐν τινι μετ' ἀποσπάσματος συμπλοκῇ κατῆλθε μετὰ τῆς συμμορίας του εἰς τοὺς ἀγρούς τῆς κώμης Βροντοῦς, τῆς ἐπαρχίας Σερρών, ὅπου συλλαβὼν τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἱερέως παππᾶ Ἰωάννου κατέσφαξεν αὐτήν. Τὰ θύματα τοῦ ἀγρίου Ζεμπέλ ὑπῆρξαν δύο κόραι τοῦ ἀτυχοῦς ἱερέως ἡλικίας 18—23 ἐτῶν καὶ δύο παῖδες ἡλικίας 15—16 ἐτῶν.

Μετὰ τὸ φρικῶδες τοῦτο κακούργημα αἱ πολιτικαὶ καὶ

λως, ἐγὼ δὲν συναινῶ, καὶ δὲν θὰ συναινέσω ποτέ. Θ' ἀποπέμψωμεν τὸν κύριον τοῦτον Κάστορα ὅθεν ἤλθεν.

— Ἀγαπητὴ μητέρα, ἀπήντησεν ἡ Ἐρριέττη, θὰ νυμφευθῶ τὸν κ. Κάστορα.

— Ἀ! δυστυχὲς παιδίον! ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾷς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον!

— Ὅχι ἀκόμη, μητέρα μου, ἀλλὰ θὰ τὸν ἀγαπήσω.

— Ὅχι, ὄχι, ἀδύνατον, δὲν δύνασαι ν' ἀγαπήσῃς τὸν Κάστορα, ἐπεὶδὴ ἀγαπᾷς ἄλλον.

Ἡ νεᾶνις ἠσθάνθη φρικίας ἐφ' ὅλου τοῦ σώματός της.

— Ἐνα ἄλλον! εἶπε.

— Μάλιστα, ὑπέλαθεν ἡ βαρόνη μετὰ δυνάμει, ἀγαπᾷς τὸν Λυκογιάννην, ὁ ὁποῖος ἔσωσε τὴν ζωὴν σου, ὁ ὁποῖος σὲ ἀπέδωκεν εἰς τὴν μητέρα σου, εἶναι ὁ Λυκογιάννης, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷς.

Ἡ Ἐρριέττη προσβληθεῖσα καιρίως ἔσχεν ἐν τούτοις τὴν δύναμιν ν' ἀπαντήσῃ, ἀλλὰ διὰ φωνῆς λειποψυχούσης.

— Ὑπάρχει ἐν ἐμοὶ διὰ τὸν Λυκογιάννην, μητέρα μου, ζωερὸν αἶσθημα εὐγνωμοσύνης, τὴν ὁποίαν θὰ φυλάττω πάντοτε, ἀλλὰ... ἀλλὰ δὲν τὸν ἀγαπῶ.

Ἡ Ἐρριέττη ἀπήγγειλε τὰς τελευταίας ταύτης λέξεις διὰ φωνῆς τοσοῦτο ἀσθενοῦς, ὥστε ἡ μητέρα αὐτῆς μόλις τὰς ἤκουσε.

— Λέγεις ὅτι δὲν ἀγαπᾷς τὸν Λυκογιάννην, Ἐρριέττη; Τοῦτο ἀκριβῶς εἶπες πρὸ ὀλίγου;

στρατιωτικάί ἀρχαί Σερρῶν ἐκινήθησαν ἐκπέμψασαι κατὰ τῆς ἀνθρωποκτόνου συμμορίας στρατιωτικὴν δύναμιν, ἥτις, κατὰ τὰς ἐκθέσεις τοῦ διοικοῦντος τὴν στρατιωτικὴν ταύτην δύναμιν ἀξιωματικοῦ, συγκρουθεῖσα μετὰ τῶν ληστῶν δὲν ἀπέφερε δυστυχῶς τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα. Οἱ λησταὶ ἐπύλαισαν λυσσῶδῶς τηρήσαντες τὰς θέσεις των, φονεύσαντες τέσσαρας καὶ πληγῶσαντες ἑξ στρατιώτας, ἀπολέσαντες δ' οὗτοι κατὰ τὰς αὐτὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις τέσσαρας συμμορίτας. Ἰνὴ ὤμεν ὅμως ἐν τῇ ἀληθείᾳ δέον νὰ διπλασιάσωμεν τοὺς πρώτους ἀριθμοὺς τῶν φονευθέντων.

Καὶ ἄλλοθεν καθ' ἑκάστην ἀγγέλονται ληστοπραξίαι, αἵτινες ὡς συνήθεις παραλείπονται.

Γ. Γ. 27 Ἰουλίου. Ταύτῃ τῇ στιγμή πληροφοροῦμαι ὅτι στρατιωτικὴ δύναμις προσέβαλε τὰ ἠνωμένας συμμορίας τοῦ Ναοῦμ καὶ ὅτι κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐφονεύθη ὁ Καϊμακάμης.

ΔΡΑΜΑΤΟΚΡΙΤΙΚΑ

Κύριε Ὁνούλουλου,

Ἀπαντῶ εἰς τὰ ἐν τῷ «Μὴ Χάνεσαι» γραφέντα ὑφ' ἡμῶν ὅχι διότι δὲν ἔτυχον τῆς ὑμετέρας ἐπιδοκιμασίας (διότι τοῦτο εἶναι ὑμέτερον δικαίωμα) ἀλλὰ διότι μὲ κατακρίνετε ὡς μὴ σεβόμενον ποιητὰς καὶ συγγραφεῖς τοὺς ὁποίους ὑπολήπτομαι καὶ μελετῶ πάντοτε. Οὐδένα τούτων ἀγνιδίῳ καὶ περιφρονῶ, ὡς λέγετε, ἐπαίρομενος τῇ ἐμῇ ποιητικῇ δυνάμει, ἀλλὰ πιστεύω, ὡς καὶ ὑμεῖς βεβαίᾳ ὁ κριτικός, ὅτι τὸ ἔπος δὲν εἶναι δρᾶμα· τὸ δὲ δρᾶμα τοῦ κ. Βερναρδάκη ἔχον πλεῖστα ὅσα τὰ ἡμαρτημένα καὶ κατὰ τὴν τέχνην καὶ κατὰ τοὺς χαρακτήρας καὶ ἐν τῷ πιθανῷ καὶ φυσικῷ, ὅπερ περιμένει μὲν ὁ θεατὴς καὶ ὁ ἀναγνώστης, βλέπει δὲ καὶ ἀκούει ἀπίθανα, ἀφύσικα καὶ παρατράγωδα, στηρίζεται μόνον ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ Μάρκεθ τοῦ Σαίξπηρου δανεισθεισῶν, καὶ ἐπίτηδες ἀπὸ τῆς Σκωτίας εἰς τὰ Ἰωάννινα μετακομισθεισῶν μαγισσῶν καὶ τοῦ ἔπους τῆς Νάσσα.

Ἄλλως τε εἶναι ἀμάχημα νὰ κρίνῃτε ὡς οἱ κρίται τοῦ 1874 οἵτινες ἀπέρριψαν τὴν ἀξιόλογον τραγῳδίαν τοῦ κ. Γ. Φραγκιά

τὸν «Ἰούνιον Βρόυτον», διότι τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἐξετραγώδησε καὶ ὁ Βολταίρος.

Ἐν τούτοις τολμῶ, κ. Ὁνούλουλου, νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ λάβετε ὑπομονὴν μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔργου μου· τότε δὲ κρίνατέ το κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ὑμετέρας κριτικῆς, οἵτινες βεβαίως ὁμοιάζουν τοὺς κανόνας τοὺς αἰώνιους καὶ ἀμεταβλήτους τῆς κριτικῆς ἀπὸ Ἀριστοτέλους μέχρις ἡμῶν. Θάλετε τότε πεισθῆ ὅτι δὲν εἶναι παρωδία τῶν τοῦ κ. Ἀντωνιάδου καὶ Βερναρδάκη· ἐκτὸς ἂν τοιαύτη τις εἴναι, κατὰ τὴν ὑμέτεραν ὅμως κριτικὴν, τὸ ὁνομάζειν διὰ τῶν αὐτῶν ὀνομάτων τὰ αὐτὰ ὀνόματα ἥτοι τὴν Εὐφροσύνην Φροσύνην καὶ τὸν Μουχτάρ Μουκτάρ κτλ.

Τελευταῖον δὲ λέγω ὅτι δὲν εἶνε ἴσως δίκαιον τὸ καταδικάζειν τὸ δρᾶμα καὶ τὸν ποιητὴν αὐτοῦ ἕνεκα ἀμελετήτου καὶ ἀπρσετοιμάστου διδασκαλίας.

Δέξασθε κτλ.

Ι. Σ. Φαραντάτος.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Τορπῆλαι τῆς ξηρᾶς. Ἐξ Ἑλβετίας τὸ μήνυμα.

Εἰς τὸ Ὀπλοστάσιον τῆς Βέρνης ἐδοκιμάσθη μία τοιαύτη χειροστορπίλλα, ἐφεύρεσις ἐνὸς λοχαγοῦ Ζούμποιτς. Τὰ γινόμενα πειράματα διὰ τοῦ νέου τούτου ὅπλου ἐπέτυχον θαυμάσια. Τριανταδύο ἀντικείμενα κατεργάγησαν καὶ ἐσκορπίσθησαν εἰς τὸν ἀέρα. Ἡ ἐξεταστικὴ διὰ παμψηφίας ἐνέκρινε τὴν παραδοχὴν τοῦ νέου ὅπλου, ὅπερ δὲν ξεύρομεν πῶς θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἐφευρέτου ὡς ἀμυντικόν, ἀφοῦ εἶνε τόσο ἀχρεῖον ἐπιθετικόν. Μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῶν χειροστορπιλλῶν, καιρὸς νὰ προσκληθῇ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ὁ κ. Μπούμπουλης.

Ἐμπόριον παιδῶν. Ἐν Νέα Ὑόρκῃ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐμπόρων καὶ ἐνίοτε μεγαλεμπόρων κατατάσσονται καὶ

Ἡ νεᾶνις ἀπήντησε διὰ κινήσεως τῆς κεφαλῆς.

— Ψεύδεται! ψεύδεται! ἐπεφώνησεν ἡ βαρόνη.

Ὑπὸ τὸ πύρινον βλέμμα τῆς μητρός της ἡ Ἐρριέττη ἀφῆκε νὰ ρεῦσῃ τὰ δάκρυά της.

— Ἀ! ὑπέλαβεν ἡ κυρία Δεσιμαίῦ, δὲν δύνασαι νὰ ὑπέρασπισθῇς!

Ἡ νεᾶνις ἠνωρθώθη.

— Μητέρα μου, εἰπὲ διὰ φωνῆς ἡδέας, βραδέως, θά νυμρευθῶ τὸν Κάστορα.

— Ὅχι, ὄχι!

— Τῇ συναινέσει σας, τὴν ὁποίαν θὰ δώσετε, ἀγαπητὴ μητέρα.

— Οὐδέποτε! ἀκούεις, Ἐρριέττη; οὐδέποτε θὰ συναινέσω εἰς τὸ συνοικέσιον τοῦτο! Ἀλλὰ πῶς λοιπὸν ἡδυνήθησαν νὰ μεταβάλῃσιν οὕτω τὴν θυγατέρα μου; Δυστυχῆς, δυστυχῆς παιδίον!

— Μητέρα μου, μητέρα μου!

— Ἰδιόμορον, θὰ δυνῇθῃ νὰ σὲ ὑπερασπίσω κατὰ τοῦ πατρός σου καὶ καθ' ἑαυτῆς.

Καὶ καταλαβοῦσα τὸν βραχίονά της ἐκλόμισε μετὰ τινος βιαιότητος.

— Ἐρριέττη, ὑπέλαβε, ποῖον μέσον μετεχειρίσθη ὁ πατήρ σου, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοσοῦτω εὐκόλως καὶ ταχέως τὴν συγκατάθεσίν σου; Ἀποκρίθητι, σὲ ἀκούω.

Ἡ Ἐρριέττη ἐρρικίνασε καὶ ἐτήρησε σιωπὴν.

— Ἐνήργησεν ἐπὶ τῆς φαντασίας σου; σὲ ἐτρόμαξε, δὲν ἔχει οὕτως;

Ἡ βαρόνη μάτην ἀνέμενεν ἀπάντησιν.

— Ἀλλ' ὁμίλησον λοιπὸν, ὁμίλησον, ἀνέκραξε μετὰ πυρετώδους ἀνυπομονησίας.

— Τίποτε δὲν ἔχω νὰ εἶπω, μητέρα μου.

— Τίποτε;

— Τίποτε, μητέρα μου.

— Ἀ! δὲν θὰ ὁμιλήσῃ, δὲν θὰ μάθω τίποτε, ἐπεφώνησεν ἡ βαρόνη συστρέφουσα τὰς χεῖρας. Ἡ κατὰρα εἶναι ἐφ' ἡμῶν!

Λυγμὸς διέκοψε τὴν φωνήν της.

— Καταλαμβάνω, ὑπέλαβε μετὰ σιωπῆν, ὁ πατήρ σου σὲ ἀπηγόρευσε νὰ ὁμιλήσῃς. . . Καὶ ὑπακούεις αὐτόν, ἐγὼ δὲ ἡ μήτηρ σου δὲν εἶμαι πλέον τίποτε!

— Ἀλλὰ σᾶς ἀγαπῶ, ἀγαπητὴ μητέρα, σᾶς ἀγαπῶ. . .

— Καὶ μὲ κάμνεις νὰ κλαίω, νὰ ὑποφέρω! . . .

— Ἀ! ἐπεθύμουν τὸν θάνατον! ἀνέκραξεν ἡ Ἐρριέττη διὰ φωνῆς συνεσταλμένης ἀφίνουσα τέλος νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ ὁδὸν αὐτῆς.

Ἡ δυστυχὴς μήτηρ ἐξέβαλε κραυγὴν καὶ ἐναγκαλισθεῖσα τὴν θυγατέρα της.

— Βλέπεις, εἶπεν, ὑποφέρεις, εἶσαι δυστυχὴς, ἐπειδὴ θέλεις ν' ἀποθάνῃς.

(ἠκολουθεῖ)